



Bouzovské noviny

únor 2020

č. 1/2020

Vážení občané,

máme za sebou první dva měsíce nového roku. Do-
volte mi, abych Vás prostřednictvím našich novin in-
formoval o tom, co se v současném období děje v naší
obci, a co se připravuje.

V dohodnutém harmonogramu pokračují práce
na opravě hasičské zbrojnice v Jeřmani. Dokončují se
práce uvnitř objektu a podle počasí budeme provádět
úpravy před vlastní budovou. Protože máme zájem
odstranit venkovní vedení NN, byl proveden prolak
přípojky pod silnicí a budova bude napojena zemním
vedením. Bohužel přes naši budovu vede venkovní pří-
pojka k sousednímu rodinnému domu a zatím se nám
nedaří zajistit její přeložku, kterou bude provádět re-
alizační firma ČEZ. Tato přeložka limituje dodělání
střešní krytiny a venkovní fasády. Doufáme, že i přes
tyto problémy bude dodržen termín dokončení prací.

V rámci oprav místní komunikace v Obectově
a Olešnici, zahájíme v příštích týdnech práce na vý-
měně vodovodu v té části Olešnic, kde bude položen
asfaltový koberec.

Na místní komunikace a opravu budovy v Jeřmani
čerpáme dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj, která
představuje 70% vynaložených nákladů.

Další akcí, která bude následovat je výměna veřej-
ného osvětlení v místních částech, kde doposud exis-
tují sodíkové lampy. V současné době řeším výběro-
vé řízení na dodavatele stavby a předpokládáme, že
opravy budou dokončeny do konce listopadu letošního
roku. Na tento projekt přispělo ministerstvo prů-
myslu 50% předpokládaných nákladů.

V rámci programu obnovy venkova máme požádá-
no o úpravu autobusových zastávek – zálivů v Bouzo-
vě a ve Hvozdečku. Jedná se rovněž o dotaci ve výši
50% předpokládaných nákladů. V případě, že tato do-
tace bude úspěšná, tak vlastní realizace bude provede-
na v první polovině letošního roku.

Na SFŽP máme podanou žádost o rozšíření sbě-
rových míst na separovaný odpad. V rámci tohoto
projektu by došlo k navýšení počtu nádob, které jsou
umístěny v jednotlivých obcích, a zároveň by došlo ke
stavebním úpravám těchto sběrných míst. Dotace na
tuto oblast představuje 85% z nákladů. Součástí této
výzvy je mobilní štěpkovač, který má svůj vlastní po-
hon.

Další žádost byla zaslána na ministerstvo pro míst-
ní rozvoj, kdy chceme řešit dětské hřiště pro mateř-
skou školu. Vzhledem k tomu, že současné hřiště je
jedno z prvních, které jsme realizovali v rámci naší
obce, je třeba ho repasovat. Náklady s tím spojené
jsou nemalé a je výhodnější toto hřiště vybudovat zno-
vu vč. dopadových ploch. Návrh byl konzultován s ve-

dením příspěvkové organizace a podíl obce tvoří 30%
z uvažovaných nákladů. Takže 70% hradí ministerstvo.

V platnosti také zůstávají žádosti na opravu křížů
v Bouzově a v Jeřmani z loňského roku. V současné
době probíhá oprava sociálního zařízení v budově ha-
sičské zbrojnice v Olešnicích, opravy kanalizací v Po-
dolí, Blažově a úpravy v Kozově. Další možné úpravy
prostranství, budov budou řešeny v souvislosti s před-
pokládanými příjmy obecního rozpočtu.

Samostatnou kapitolou je projekt ČOV. Zpracova-
ný projekt řeší obec Bouzov, Podolí a Jeřmaň, není
možné realizovat vzhledem ke značné finanční nároč-
nosti. Řešili se i možné úspory tohoto projektu, ale i
přesto je náklad spojený s odkanalizováním těchto tří
místních částí značný. Hledáme jiné varianty odkana-
lizování naší obce. Tato problematika není jednodu-
chá a je ji třeba řešit v kontextu s dalšími problémy,
např. dodávkou pitné vody atd. O dalším postupu Vás
budeme informovat v dalším vydání našich novin.

V minulých letech byl schválen zastupitelstvem
obce plán rozvoje na roky 2014 až 2020. Tento plán,
který řeší dílčí opatření, v jednotlivých místních čás-
tech bude potřeba v letošním roce revidovat a aktu-
alizovat. Jednotliví zastupitelé mají úkol navrhnout
dle svých zkušeností a znalostí seznam požadavků na
další roky. Návrhy budou následně projednány zastu-
pitelstvem obce.

Z výše uvedeného je patrné, že nás v příštích le-
tech čeká hodně práce. Doufám, že všichni, kteří jsou
schopni přispět k naplnění všech našich cílů, nám
v rámci svých možností pomohou.

Ing. Zdeněk Foltýn
starosta

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM

- 1) Do 31. 3. 2020 je nutné uhradit poplatek za
psa/za 1 psa 100 Kč, za každého dalšího
150 Kč.
- 2) Do 31. 3. 2020 je nutné uhradit alespoň 1/2
poplatku za odvoz komunálních odpadů u
trvale bydlícího občana. Poplatek činí částku
550 Kč za trvale bydlící osobu za rok a 550 Kč
za rekreační objekt za rok.
- 3) Občané, kteří dosud neuhradili vyúčtování za
dodávku vody a tepla, nechť tak učiní nejpoz-
ději do 31. 3. 2020.

Výsledky Tříkrálové sbírky 2020 v jednotlivých obcích

V 59 obcích našeho regionu koledovalo letos 136 skupinek koledníků:

Litovel	104 608	Podolí	4 103
Chořelice	11 448	Hvozdečko	4 390
Nasobůrky	13 076	Kozov, Blažov, Kadeřín, Svojanov, Bezděkov	12 788
Rozvadovice	6 300	Olešnice	4 669
Unčovice	11 607	Jeřmaň	3 429
Tři Dvory	8 871	Luká	21 694
Savín	5 210	Ješov	5 450
Myslechovice	10 858	Veselíčko, Březina	3 470
Víska	3 471	Bílsko	7 187
Chudobín	3 988	Vilémov	15 559
Nová Ves	7 615	Olbramice	7 452
Březové	5 374	Dubčany	10 613
Červenka	43 482	Náklo	29 539
Přovice	8 070	Mezice	8 427
Bílá Lhota, Pateřín	5 815	Skrbeň	31 424
Hradečná	4 792	Příkazy	31 863
Hrabí	4 960	Hynkov	8 756
Měník	3 545	Haňovice	10 776
Řimice	8 652	Kluzov	3 930
Mladeč	9 321	Cholina	17 214
Sobáčov	2 555	Senice	45 818
Slavětín	5 913	Čakov	5 861
Měrotín	11 595	Odrlice	6 892
Loučka	8 325	Senička	11 948
Bouzov, Doly	19 571	Náměšť	70 515
Kovářov	2 198	Loučany	26 256

Celkem bylo vykoledováno: 741 243 Kč

Vykoledovaná částka byla po rozpečetění a přepočítání pokladniček na jednotlivých městských nebo obecních úřadech následně odeslána na centrální charitní

konto u České spořitelny. Z centrálního konta budou peníze rozděleny do regionů na schválené projekty jednotlivých místních charit a na humanitární pomoc u nás i v zahraničí. Výnos Tříkrálové sbírky je z největší části tradičně věnován na podporu záměrů pro lidi v nouzi na území ČR. Jde o různé formy pomoci pro seniory, matky dětmi v tísní, lidi s postižením, bez domova, sociálně vyloučené či ohrožené vyloučením. Desetina výtěžku je určena na pomoc rozvojových projektů do zahraničí (např. na udržení zdrojů obživy nebo vzdělávání), případně jako rezerva pro případ humanitárních katastrof.

V minulé Tříkrálové sbírce bylo vykoledováno v 57 obcích na Litovelsku 660 546 Kč. Část sbírky, určená pro vlastní projekty Charity, byla využita následovně: podpořili jsme provoz Domácí zdravotní péče, která zajišťuje poskytování zdravotnických výkonů v domácím prostředí ve výši 100 000 Kč, podpořili jsme činnost Mateřského centra Rybička, které nabízí vzdělávací a tréninkové programy, základní rodinné poradenství, organizuje zájmové a volnočasové aktivity a různé společenské a sportovní akce pro rodiny s malými dětmi ve výši 253 000 Kč. Poskytli jsme přímou pomoc rodinám a osobám v nouzi ve výši 30 000 Kč. Částkou 20 000 Kč jsme přispěli na vybavení školních tříd v Gonaives na Haiti.

Rádi bychom také touto cestou poděkovali všem, kteří svým darem přispěli na pomoc lidem v nouzi u nás i v zahraničí a na rozvoj charitních projektů. Stejně děkujeme všem koledníkům a vedoucím skupinek, kteří nám s Tříkrálovou sbírkou pomáhali.

Ing. Ludmila Zavadilová
Charita Šternberk, středisko Litovel

V obci Obectov byla Charitou Zábřeh vykoledována částka 2.920 Kč.

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY

- Je období vegetačního klidu, kdy je možné usku- tečnit průřez větví stromů, které zavazí v průjez- du popelářských vozů. Vzhledem k vysokým ná- kladům za rozbité majáky, světla a utržená čidla (i 10 tis. Kč za kus) nelze v místech, kde nebude zajištěn průjezd min. 3,5 m na výšku a šířku 3 m, svážet odpady.
- **Dle zákona o odpadech je nutné komunální odpad vhazovat do popelnic již vytríděný. Po- pelnice, ve kterých se bude vyskytovat tříděný odpad (papír, plast, odpad biologicky rozlož- itelný, který je také zakázán ukládat na sklád- ky), nebudou svezeny.**
- Přeplněné a přetížené popelnice – nejdou vyklopit. Ve většině případů se jedná o stavební či bio odpad na spodní části popelnice „zamaskovaný“ komunál- ním odpadem. Taktéž nebudou svezeny.
- Popelnice s teplým popelem taktéž nelze svážet.

EKO-UNIMED

Novinka

- Obec v letošním roce zakoupila popelnice (zelená popelnice s oranžovým víkem) na likvidaci jedlé-

ho oleje a tuků. Jakmile budou v obcích popelnice rozmístěny, zapojte se prosím do ekologické lik- vidace. Jedlé oleje či tuky slévejte do jakýchkoliv PET lahví např. od limonád či olejů, uzavřenou la- hev vhodte do popelnice. Nevhazujte prosím skle- něné nádoby.

OLEJE

ANO
použité rostlinné oleje a tuky do napl-
něných a dobře uzavřených PET lahví

NE
technické oleje
(převodové motorové, tlumičové)

Použité oleje nepatří do kanalizace! Nevylévejte je do toalet či dřezů. Může dojít k ucpání kanali-
zace či odstavení čerpadel v přečerpávacích nádržích a jímkách. Tuky se navíc v potrubí částečně
rozkládají, vznikají mastné kyseliny a ty zvyšují korozi stěn kanalizačních trubek.

Takto získané oleje se následně zpracovávají (recyklují) a využívají při výrobě bioafty.

JAK SPRÁVNĚ TRÍDIT OLEJE A TUKY Z DOMÁCNOSTÍ?

JEDLÝ OLEJ vkládáte do speciálních kontejnerů pouze v PET
lahvích (nikoliv ve skleněných a jiných), ideálně zcela naplně-
ných, dobře uzavřených a nebalených v igelitových či mikro-
tenových sáčcích!

Ztužené tuky vkládáte do plastových vaničkách, které rovněž
nejdou dodatečně zabalené v igelitových sáčcích a taškách.

Prosím respektujte uvedená pravidla, která pomohou
k úspěšnému a smysluplnému třídění jedlých olejů a tuků.

SK-OIL likvidace-oleju.cz

**POUŽITÉ JEDLÉ
OLEJE A TUKY**

DO NÁDOBY PATŘÍ:
použitá jedlá oleje
a tuky z domácností
(např. tříděná oleje,
tříděná jedlá tuky...)

DO NÁDOBY NEPATŘÍ:
technické oleje
(převodové, motorové,
tlumičové...)

Tuky a oleje vhodíte do nádoby
pouze v uzavřených PET lahvích.
Převážte tak vyřazené oleje do nádoby
a ježne označené, šetřete.

SK-OIL

JUBILANTI

Březen

Paní Bártová Anežka
Paní Novotná Jarmila
Pan Kotrle Miroslav
Pan Hapl Dalibor
Paní Knapová Kateřina
Paní Snášelová Anna
Paní Číková Jarmila
Pan Švec Vilém
Pan Poles Pavel
Paní Recová Marta
Paní Navarová Anna



Duben

Pan Vykydal Rostislav
Paní Jakubjancová Anna
Paní Kramplová Marie
Paní Plháková Miloslava
Paní Nováčková Světlana
Paní Labonková Miroslava
Paní Kubíčková Květoslava
Pan Peška Jaroslav
Pan Kolavík Jiří
Paní Havlínová Jana
Pan Krampla Pavel
Pan Odložil Adolf
Pan Kamler Pavel
Pan Koukal Jan
Paní Šrámková Květoslava
Pan Kopečný Rostislav
Pan Vlček Jiří



Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás touto cestou pozdravil a hned na začátku Vám všem v tomto novém roce popřál hlavně pevné zdraví, štěstí a lásku, mnoho osobních i pracovních úspěchů, ale také pohodu, hodně klidu a vzájemné tolerance.

Proč všechna tato přání? Odpověď je velmi jednoduchá. O zdraví, štěstí či lásce se podrobněji bavit rozhodně nemusíme, stejně tak jako o svých úspěších, ať již osobních či pracovních. Domnívám se však, že je na místě se zmínit právě o pohodě, klidu a vzájemné toleranci, kdy právě absence vzájemné tolerance se bleskovou rychlostí z našich mezilidských vztahů vytrácí. Budme proto tolerantnější vůči svému okolí a vytvořme si tak prostor pro příjemné vzájemné soužití. Každý z nás by měl mít zájem na tom, aby se nám tady dobře žilo a naše obec se rozvíjela. Samozřejmě nemám na mysli jen Bouzov, ale všechny naše místní části.

O tom, co se v naší obci vybudovalo, co se aktuálně buduje nebo co se budovat teprve začne, Vás pravidelně informuje ve svých příspěvcích starosta obce. Z tohoto výčtu je patrné, že se spoustu práce vykonalo, ale také to, že mnoho práce nás ještě čeká.

Co se nám letos již podařilo realizovat, je např.:

- Instalace požárních hlásičů v bytech budovy DPS Bouzov, která byla rozvržena do dvou etap. První etapa zahrnovala instalaci požárních hlásičů ve všech bytových jednotkách, ve druhé etapě se požární hlásiče instalovaly do společných prostor - chodby, společenské místnosti.

- Vyřízení instalace platebního terminálu na podatelně obecního úřadu, jehož provoz bude realizován v březnu 2020. Na základě toho pak budou moci občané provádět platby na pokladně OÚ platebními kartami.
- Vyřízení bezplatné likvidace použitého rostlinného oleje z domácností - na sběrná místa budou umístěny zelené separační nádoby o velikosti 120 l s oranžovým víkem a vhozovým otvorem, do kterého se budou vyhazovat PET lahve s použitým olejem.

Co nás stále trápí je problém s úklidem veřejného prostranství, zejména na zastávkách autobusu. Touto cestou žádám zejména rodiče, aby svým dětem vysvětlili, k čemu slouží odpadkové koše, neboť se domnívám, že dospělý člověk toto ví. Dále pak apeluji na pejskaře, aby uklízeli po svých psech. Dle informací našich zaměstnanců je největší problém s úklidem psích exkrementů v místní části Podolí. Na Bouzově se tato situace zlepšila, ale ležet nějaké to ho...o v trávě či na chodníku vidět můžeme.

Co se dalších veřejných záležitostí týče, tak jste zcela určitě všichni zaznamenali, že od 1. 1. 2020 je povinnost mít načipovaného pejska. Věřím, že jste tak již učinili. V opačném případě hrozí pokuta v řádech několika desítek tisíc korun.

Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
místostarosta obce

INFORMACE O ČINNOSTI KOLEKTIVU MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV „PLAMENY BOUZOV“ za kalendářní rok 2019



Vážení a milý spoluobčané,
jsem potěšen, že Vás touto cestou mohu seznámit s činností Kolektivu mladých hasičů Sboru dobrovolných hasičů Bouzov (dále jen „KMH SDH Bouzov“). Na našich pravidelných schůzkách jsme se učili práci s hadicemi, vedení požárního útoku, štafetové běhy či uzlovačky. Také jsme vyvíjeli činnost formou teoretické výuky, a to zejména výuky v oblasti požární ochrany, zdravotní, bezpečnosti při práci, prevence, ochrany životního prostředí apod. V rámci své činnosti jsme se zúčastnili brigád, uspořádali jsme dvě sbírky nepotřebného ošacení a jednu přednášku pro veřejnost. V neposlední řadě jsme se zúčastnili celkem 4 soutěží v požárním sportu.

V průběhu roku 2019 (od 4. ledna 2019) se mladí hasiči SDH Bouzov:

- 45x sešli na pravidelných schůzkách a trénincích,
- ve 2 případech jsme uspořádali sbírku nepotřebného ošacení pro DIAKONII BROUMOV. Celkem jsme vybrali a DIAKONII BROUMOV předali 204 ks pytlů nepotřebného ošacení a obuvi, ale také hraček, dámských kabelek a různých doplňků.
- ve 2 případech se zúčastnili brigády:
 - brigáda pro Obec Bouzov – úklid prostranství před budovou OÚ
 - sázení stromků + čištění a úklid lesa – místo: PANÍ HORA
- zúčastnili pobytu na 6-ti denním letním výcvikovém soustředění (LVS BOUZOV 2019), kterého se zúčastnilo celkem 28 dětí, z toho 3 děti z KMH SDH Olešnice. Termín LVS – od 15. 7. 2019 – 20. 7. 2019 - pobyt v přírodě – Areál TJ SOKOL Bouzov – stanování. V rámci soustředění probíhal výcvik v požární všestrannosti. Poslední večer pak proběhla i noční táborová hra, která byla pro děti velkým dobrodružstvím. Poslední den jsme pro rodiče připravili buřt guláš a děti jim předvedly, co všechno nového se na LVS naučily. Touto cestou je třeba poděkovat i sponzorům a rodičům všech dětí, kteří nás navštěvovali a rovněž tak nás zásobili ovocem, zeleninou a sladkým pečivem apod. Poděkování patří i paní kastelánce PhDr. Zuzaně ŠULCOVÉ, díky které jsme mohli navštívit hrad Bouzov a vystoupat na věž, což bylo pro děti vhodným zpestřením celého soustředění. Další poděkování pak patří panu KUNČAROVÍ, který nám umožnil prohlídku HISTORICKÉHO AREÁLU – GALERIE V PODHRADÍ a panu Bc. Rostislavu Tejkalovi za poskytnutí občerstvení.

ÚČAST NA SOUTĚŽÍCH V POŽÁRNÍM SPORTU:

4. května 2019 – soutěž v požárním sportu – Olešnice – soutěže se zúčastnilo celkem 8 soutěžících družstev

11. května 2019 – Okrsková soutěž v požárním sportu – Bouzov – soutěže se mimo družstev – Olešnice a Hvozdečko, zúčastnily celkem 4 družstva z Bouzova – 1x kategorie starší žáci, 3x kategorie

mladší žáci. V obou kategoriích jsme získali 1. místo, a dále pak ještě místo páté a šesté.

22. června 2019 – soutěž v požárním sportu – Ješov – soutěže se zúčastnilo celkem 13 soutěžících družstev:

7. září 2019 – Memoriál Roberta Haice – Hvozdečko – soutěže se zúčastnilo celkem 5 družstev

DALŠÍ SPOLEČENSKÁ ČINNOST:

- Dne 29. září 2019 - účast mladých hasičů na veřejné akci - Mše svatá za živé a zemřelé občany Bouzova a Střemeníčka – mše svatá ze Slavnosti svatého Václava
- ORGANIZACE 1. ROČNÍKU BRANNÉHO ZÁVODU „BĚH ZA VÁLEČNÉ VETERÁNY - 2019“ – v rámci všestranného rozvoje nejen mladých hasičů byl uspořádán 1. ročník branného závodu pod názvem „BĚH ZA VÁLEČNÉ VETERÁNY“, kterým jsme se rozhodli pokračovat v tradici a uctít tak památku všech válečných veteránů tím, že jsme tento závod rozšířili pro všechny žáky Základní školy Bouzov. Jednalo se o překážkový běh jednotlivců s plněním různých disciplín – např. člunkový běh, běh po lávce, hod granátem na cíl, skok v pytli, střelba ze vzduchovky a vědomostní test. Akce se zúčastnilo celkem žáků a 9 pedagogických pracovníků zdejší ZŠ. Každý účastník závodu dostal pamětní list a přívěsek vlčího máku – symbolu válečných veteránů.
- 29. listopadu 2019 – jsme uspořádali veřejnou přednášku s názvem: „NA MOTORKÁCH Z PĚČÍKOVA NA KAVKAZ A ZPĚT“. Tato cestopisná přednáška Jiřího Přichystala nás provedla výpravou o tom, jak společně s Pavlem Novákem na svých motocyklech procestovali Gruzii a Arménii. Své vyprávění Jiří Přichystal doplnil promítáním nádherných fotografií, které na své cestě pořídil. Přednášky se zúčastnilo přibližně 30 občanů z Bouzova a okolí.

V průběhu roku 2019 se nám odstěhovaly 3 děti a některé děti svoji činnost ukončily. Tento úbytek dětí jsme však napravili a přijali mezi sebe další nové členy, kteří se aktivně zúčastnili i probíhajících soutěží. Za celý kalendářní rok jsme mezi sebe přijali celkem 11 nových členů KMH, a to nejen z Bouzova, ale také z Podolí, Blažova, Kozova, Bílé Lhoty, Hrabí a Litovle. Co se týče personálního stavu KMH, tak v průběhu roku 2019 se celkový počet členů KMH vyšplhal na neuvěřitelných 47 dětí, což je snad nejvíce v historii našeho sboru. Nynější aktuální personální stav KMH tvoří celkem 40 dětí.

KONCEPCE ČINNOSTI KOLEKTIVU MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV NA ROK 2020

HLAVNÍ CÍL – tak jako v minulý rok, je našim hlavním cílem všestranný rozvoj členů kolektivu mladých hasičů SDH Bouzov, s důrazem zejména na zvýšení fyzické zdatnosti, ale také rozvoj teoretických znalostí a praktických dovedností. Účelem tohoto rozvoje je výchova našich mladých hasičů k budoucí dobrovolné činnosti ve sboru dobrovol-

ných hasičů, případně Jednotce SDH. Koncepte činnosti kolektivu mladých hasičů SDH Bouzov pro rok 2020 vychází z Koncepte činnosti s kolektivu mladých hasičů do roku 2020, které ve své příloze vydalo SH ČMS.

V rámci sportovních disciplín mladých hasičů se v roce 2020 budeme zaměřovat na přípravu na: Požární útok (s vodou, CTIF), Štafetu 4 x 60 m, Štafetu dvojic, Závod požárnícké všestrannosti a Celoroční hru PLAMEN

V rámci volnočasových aktivit a neformálního a zájmového vzdělávání mladých hasičů nás v roce 2020 čekají zkoušky vedoucí k ověření znalostí:

- Plnění okruhů celoroční činnosti: prevence - represe - technika + technické prostředky PO - zdravotně - historie + legislativa + stanovy
- Plnění odznaku odbornosti: preventista junior - strojník junior - preventista - strojník - kronikář - cvičitel - velitel - instruktor
- Plnění odznaků specializací: zdravotník - zachránce - spojka - radista - průzkumník - táborník - střelec - kutil - technik - kuchař



Okrsková soutěž v požárním sportu Bouzov 2019 - radost z výhry



Potok Špraněk (Javoříčka) - stavění hrází



Venkovní fyzická příprava



Mše svatá ze Slavnosti svatého Václava



Čištění lesa - PANÍ HORA - zasloužená odměna



Sběr nepotřebného ošacení pro Diakonii Broumov



Branný závod - BĚH ZA VÁLEČNÉ VETERÁNY - BOUZOV - vyhodnocení + ukončení závodu



A zase tělocvična J - ani hrazda nesmí chybět

PLÁN ČINNOSTI - KMH SDH Bouzov pro rok 2020 - bude dále zahrnovat:

- Účast na okrskové hasičské soutěži - včetně aktivního podílu na její přípravě a organizaci
- Účast na dalších (vybraných) hasičských soutěžích - uzlovačka, TFA apod.
- Přihlášení do soutěže PLAMEN
- Návštěva Hasičské stanice - Letiště Brno
- Uspořádání minimálně 2 pobytů v přírodě (víkendových - dvoudenních)
- Realizaci přenocování v hasičské zbrojnici
- Realizaci půldenních či jednodenních výletů - dle možností a aktuální situace (hasičské stanice, vojenské opevnění - bunkry, muzea, hrady - zámky, rozhledny, apod.)
- Letní výcvikové soustředění - LVS BOUZOV 2020
- Brigády (celoročně - dle možností a potřeb)
- Organizace sběru - papír, železo, aj.
- Uspořádání kurzu pro děti - základy zdravotní přípravy (poskytnutí předlékařské první pomoci)
- Organizaci a realizaci 2. ročníku branného závodu s názvem „BĚH ZA VÁLEČNÉ VETERÁNY“ - datum konání: 11. 11. 2020
- Další „nahodilé“ aktivity Mgr. Bc. Dušan Tejkal vedoucí kolektivu mladých hasičů SDH Bouzov



**SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA
SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ BOUZOV
KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ
„PLAMENY BOUZOV“**



KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV



VYHLAŠUJE VEŘEJNÝ SBĚR STARÉHO ŽELEZA + NEPOTŘEBNÉ ELEKTRONIKY

SBÍRKA STARÉHO ŽELEZA A NEPOTŘEBNÉ ELEKTRONIKY – je vyhlášena v rámci plánované brigády a celoroční činnosti Kolektivu mladých hasičů SDH Bouzov.

TERMÍN SBĚRU:

SBĚR SE USKUTEČNÍ V CELÉM KALENDÁŘNÍM MĚSÍCI BŘEZEN 2020 – kdy po předchozí telefonické domluvě – na tel. čísle: 776 589 147 s Vámi dohodneme podrobnosti odvozu starého železa či nepotřebné elektroniky.

Děkujeme za spolupráci.

Kolektiv mladých hasičů SDH Bouzov



Co je nově v naší škole?

Tentokrát bych ráda věnovala tuto rubriku dvěma kolegům a pedagogům, kteří nás v posledních měsících navždy opustili.

První vzpomínka patří paní **Marii Faltýnkové**, dlouholeté ředitelce Mateřské školy Bouzov. Paní Faltýnková přišla v roce 1975 ze školky v Javoříčku a funkci ředitelky bouzovské školky vykonávala celých 18 let, do roku 1993. Spousta rodičů jistě vzpomíná na příjemnou, energickou ale také zásadovou a důslednou paní Faltýnkovou, která se vždy snažila vyjít vstříc rodičům i dětem. Besídky připravené pod jejím vedením byly vyhlášené a její profesionální přístup formoval několik generací dětí. Jistě by měla radost z úspěchů některých dospělých, kterým se tolik věnovala v období jejich dětství.

Druhá vzpomínka je spojena s osobností bývalého ředitele Základní školy Bouzov, pana **Jiřího Kryla**. Pan učitel Kryl nastoupil do bouzovské školy jako učitel dne 1. září 1970. Již 1. 9. 1971 začal vykonávat funkci ředitele školy po odchodu zasloužilého ředitele, pana Jindřicha Švece.

Za jeho působení ve funkci ředitele byla zřízena v roce 1976 školní družina, v letech 1977-1979 proběhla nová přístavba školy, do které byli přemístěni žáci z okolních zrušených škol. V roce 1979 byl zakoupen nový školní pozemek v Záhumení a roku 1981 byla provedena oprava staré budovy školy. V roce 1989 se uskutečnila poprvé oslava k výročí otevření Měšťanské školy na Bouzově a setkání učitelů, kteří na škole působili od roku 1939.

Pan Jiří Kryl působil ve funkci ředitele stejně jako ředitelka Faltýnková přes 18 let, do 16. 4. 1990, po tomto datu odešel učit do Základní školy v Luké.

Myslím, že je třeba vzpomínat na ty, kteří nás v životě ovlivnili, působili na nás nebo se většinu svého profesního života věnovali našim dětem.

Děkujeme touto cestou oběma pedagogům za stopu, kterou zanechali v historii bouzovského školství.

*Mgr. Andrea Řezníčková,
ředitelka ZŠ, MŠ, ŠJ a ŠD Bouzov*

Tříkrálový šachový turnaj 2020

Dne 4. ledna 2020 se v obecní klubovně v Olešnicích uskutečnil za účasti 16 hráčů **XVIII. ročník šachového turnaje s následujícím medailovým pořadím:**

Dospělí:

1. Karel Volek - Mohelnice
2. Jiří Plíva - Luká
3. Radomír Kolář - Mohelnice

Žáci:

1. Jan Kolář - Mohelnice
2. Samuel Laufer - Střemeníčko
3. Jan Navrátil - Loštice

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat všem hráčům za účast, ŠK Luká a Mohelnice za zapůjčení šachovnic a hodin. Pivovaru Litovel, Janu Holubovi, obci Bouzov a SDH Olešnice za finanční a materiální podporu turnaje.

*Za ASDS Moribundus a SDH Olešnice
Miroslav Kolavík*



Masopust s pochováním basy na Bouzově

Masopustní veselí spojené s pochováním basy mělo na Bouzově dlouholetou tradici.

Na „ostatky“ v neděli se uspořádala taneční zábava, která končila o půlnoci pochováním basy. Průvod masek obcházel vesnici. Na voze taženém koňmi seděli muzikanti a vyhrávali do kroku, kolem vozu rejdlily různé maškary. Muži se často navlékali do ženských šatů a působili značně komicky. Některé převleky představovaly zvířata, jiné zase řemesla, všechny kostýmy byly barevně velice pestré, zdobené mašličkami a pentličkami. Veselé a roztančené maškary během pochůzky nabízely pohoštění i kořalku, srdečně zvaly všechny sousedy do hospody na tancovačku a smáčely obecenstvo lacinou voňavkou.

Samotný akt pochovávání basy byl vlastně parodií pohřebního obřadu. Nechyběly proto postavy faráře, kostelníka, ministrantů ani plaček. Stěžejní postavou pak býval schopný organizátor a řečník, který uměl rozesmát, pohotově reagoval na aktuální dění v obci, posouval vtipnými komentáři děj celého obřadu a společně s ostatními vytvářel pohodovou atmosféru masopustního veselí. Masopust na Bou-

zově se těšil obrovské popularitě. Lidé přijížděli z širokého okolí, takže pokoje pro přespání na místním hotelu byly několik měsíců předem zarezervované. Zábava se častokrát protáhla z neděle na pondělí až do ranních hodin, kdy odjížděly první autobusy do Loštice a Mohelnice, lidé se teprve vraceli domů nebo spěchali rovnou do zaměstnání. Tyto radovánky se samozřejmě neobešly bez veselých příhod a šprýmů, na které se vzpomínalo s úsměvem po celý rok.

Masopust zkrátka býval velmi zdařilou událostí, která sbližovala vesnice a upevňovala sousedské vztahy. Legerace a popichování nikoho neuráželo, ba naopak. Všichni se na bujaré „křepčení“ těšili a dobrou zábavou a pospolitostí obohatili kulturní život vesnice.

(zdroj Jiří Ženožička)

Lišáci, z.s. pořádají po dlouholeté odmlce masopustní průvod obcí, který bude završen porážkou kobyly. Vyzývají veškeré maškary, nemaškary, širokou veřejnost včetně dětiček, k hojně účasti.

Lišáci, z. s. Vás zvou na akci s názvem

MASOPUST

29.2.2020

- **Masopustní průvod**

Začátek: 10:00 hodin na náměstí
Zakončení: na sportovním areálu

- **Občerstvení**

- svařák
- kořalka
- gulášovka

- **K tanci a do kroku hraje
Loštická Veselka**

- **Prodej zabijačkových dobrot**

Těšíme se na Vás!



LIŠÁCI



**OBEC
BOUZOV**

Po výstupu na vrchol, je cesta zase do údolí

Když jsem navštěvoval základní školu, nevím, kde se tenkrát stala chyba, že pro mě tento institut byl v mých očích zbytečný. I když dnes s odstupem času to vidím jinak. Bycha honiti umím docela s bravurou, a že tohle učivo jsme na základní škole neměli ani náznakem. Učaroval mě přírodopis, pak i chemie, fyzika, možná i matematika. Pak dlouho nic, neb jsem si v ničem moc nevěřil, a taky co nešlo vysvětlit jednoduchým způsobem, jako by neexistovalo. Jako děcko mě zajímalo všechno okolo, teď po letech se přiznám, škola mě nikdy moc nevzrušovala. Škola byla jakoby navíc.

I tak mě přírodní vědy okouzlovaly, hlavně ve sběru přírodnin všeho druhu. V mých očích vévodil sběr brouků. Dodnes mám první úlovky v krabicích schované a když si je jednou za čas prohlížím, vzpomínám si přesně na tu dobu, kdy jsem touto zálibou hořel. Sběr brouků na amatérské úrovni byl v osmdesátých letech dvacátého století celkem dobrodružný počin. Hlavně shánění výbavy bylo dobrodružnější, než lov jako takový. Kromě pár drobností co měl každý doma, nebo si je vyrobil svépomocí, nebylo na trhu vůbec nic. Paradoxně, entomologické literatury bylo dost, návodů jak tuto zálibu povýšit na důstojnou úroveň též. Existoval dokonce i seznam pomůcek a potřeb, včetně cen a možností jejich nákupu.

Realita byla ale zcela jiná. Efekt byl stejný jako nákup u řezníka. Druhů masa kuchařské knihy uvádí bezpočet, ale v řeznictví vás vítaly prázdné háky a do pyramid vyskládané konzervy játrové paštiky jednoho druhu. Bez známostí a kontaktů jste měli smůlu.

Pamatuji si, že entomologické špendlíky, základní věc potřebná k této činnosti, byly nesehnatelný artikl. Můj strejda mi je sehnal na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity. Dnes smekám, když si vezmu, že mě tenkrát bylo nějakých dvanáct let. Jak se mladý kluk, po tenké niti známostí a kontaktů dostane až na Karlovu univerzitu.

S octovým éterem, který se používá na usmrcování hmyzu, to bylo podobné. V lékárně se vám vysmáli, měli vás za podivnou existenci. Jak něco takového, může někdo vůbec potřebovat??? Můj bratranec byl ale zubař, tak mě napadlo, ... a éter byl doma. Všechno ostatní se dalo z velké části pořídit svépomocí. Včetně sbírkových krabic. Když děláte činnost s nádechem ilegality (částečně se ve mě tento pocit probouzel), vytváříte zázraky. V tomto zázraku jsem si nějaký čas lebedil, do jisté míry mě to okrajově naplňuje dodnes. Nevědomky i tohle mi škola tenkrát dala – číst mezi řádky, vnímat jinotaje a slyšet to, co jiní neslyší, jak bosé nohy chodí po plyši...

V dnešní době je to na první pohled trochu jinak. Penězi jsme tenkrát moc neoplývali, ale dnes to není jiné. S rozdílem, že tehdy vám našetřené peníze bez známostí byly celkem na nic. Když dnes dáte nějaké peníze dohromady a chcete si pořídit něco pro radost anebo k užítku, stačí vám jen vaše svobodné rozhodnutí. Svoboda je ale křehká věc, na kterou si každý z nás musí dávat pozor, neboť za každým rohem může čekat nějaký loupežník. Takový prevít vám dnes dá klidně místo žádaných entomologických špendlíků, krabici plnou nadržených švábů a po transakci vám ještě vyluxuje z konta zbytek vašich financí. I když to může působit, že přeháním, je to ale ve skutečnosti snad ještě zapeklitější.

Lidí, co něco dělají pro druhé rukama, ubývá před očima každý den. Ne, že by holiči nechtěli stříhat lidem kadeře, švadleny šít garderoby, kavárníci podávat vonící kávu, nebo šikovný automechanik vám zalepí díru na kole vašeho auta se stejnou bravurou, jako psycholog nebo velebný pán vaši díru na duši, ale přestává to v dnešní době mít smysl. S připojením na „velkého bratra“, s tiskárničkou a kotoučky papíru v podpaží to odradí kde koho. Nebude to lidem stát za to, nechat se pro pár vydělaných bankovek, buzerovat od státního úředníka. Pro pár bankovek je lepší přihlásit se na pracovní úřad, nebo na sociální odbor. Když k tomu připočítáte povinnou platbu sociálního a zdravotního pojištění, které v tomto případě přebírá za vás stát, tak na tom nejste tak špatně. Nemusíte se o nic snažit a když nejste moc nároční, vyžít se z toho asi dá. Kdo ví, ale jaké podmínky budou časem, až třetí a čtvrtá vlna EET vytvoří vlnu eetsunami otrávených živnostníků s nataženou rukou pro sociální podporu. Těch pár snaživých živnostníků, kteří se s tím srovnají, to jistě z pohledu občana, nebude vytvářet žádný zázrak. Všechno stoupne na ceně, tak že když vám pokape doma vodovodní kohoutek a nebudete si s tím vědět rady, nejen že budete těžko shánět někoho, kdo vám to opraví, ale asi se ani nedoplatíte. Bude to prostě hodně drahé, neb ceny určuje trh, a když je něco vzácné, je to prostě drahé.

A k dříve již zmiňovaným loupežníkům může ještě připočítat jejich poradce a celou skupinu dalších vyžírků. Prostě práce ruční bude vzácností. Bude to drahé, ale neklesejme na mysli. Začne vzkvétat obchod založený na melouchaření, výměnný obchod, hospody se začnou přemísťovat (už i dnes) do sklepů a garáží, protože lidi nejsou všichni až takové poslušné ovečky, jak si vládnoucí představitelé myslí. Místo aby společnost mohla oceňovat, že služby fungují, že vůbec jsou, tak s paranoidní vidinou jakési státní nenasytnosti, je raději smaže ze světa. Než aby něco fungovalo ku prospěchu ostatních, tak je asi lepší, když to nebude fungovat vůbec.

Nenapadlo někdy toho vysoce postaveného státního úředníka, že největší daní těch nejmenších snaživých živnostníků je to, že se vůbec o něco snaží? Že vytváří život okolo sebe pro lidi příjemnějším, snadnějším a jednodušším? Že nenatahují ruku pro státní podpory, sociální dávky či jiné dotace, které ani neznám a znát ani nechci. Nebo opravdu chtějí z tohoto stavu vyždímat „hromadu“ financí, které budou dotovat nynější bezbřehý populistický trend?

Ať už to dopadne, jak chce, jsem rád že jsem se tenkrát ve škole i přes můj vzdor dopídlil čtebě mezi řádky, nestahovat si kalhoty dřív, než mi povolí svěrač, nevytvářet si bláhové iluze, že jen cesta vzhůru je ta správná. I zkušenost, že se zatouláte směrem do slepé uličky nebo šlápnete někdy do něčeho měkkého, teplého, mazlavého, není bůhvíjaká, ale časem se vybarví v kontrastních barvách a vysokém jasu.

Přeji vám hezké jaro a co nejméně mazlavých šlápnutí na procházkách v našem hradním parku.

Michal Mayer

Vážení čtenáři.

V úvodu mých vzpomínek si dovoluji Vás požádat o toleranci, pokud si některé události a jejich hodnocení pamatujete trochu jinak než já. Vždyť se udály již v polovině minulého století a život na vesnici se od té doby zásadně změnil.

Většinu vzpomínek a údajů, které uvádí pan Jiří Ženožička v předchozích textech si pamatuji naprosto shodně a to jak z vyprávění mého otce, tak jako vlastní prožitky. Děkuji mu upřímně za snahu zachovat historická fakta, která mohou být poučením i povzbuzením pro další generace lidí, kterým je Bouzovsko domovem, jsou s ním spjati prací nebo rodovými kořeny.

Vážím si i jeho žádosti o doplnění informací o událostech, spojených se zakládáním a činnostmi Jednotných zemědělských družstev na Bouzovsku a vzpomínek na pana Jana Kunce, zakladatele a dlouhodobého předsedu. Příští rok uplyne 100 let od jeho narození, což je další podnět k zamyšlení, co se za tu dobu na Bouzově a okolních vesničkách změnilo a ke kterým významným dílem přispěl.

Tehdy bylo zemědělství hlavní obživou ve všech vesnicích. Téměř každá rodina měla kousek pole, v domku stáj pro kozu nebo krávu, prase a pár slepic. I v domcích zedníků, tesařů, kovářů, kolářů, dřevorubců, hajných i dělníků docházejících za prací do měst. Dokonce i fara měla své pozemky (Panáčkova loučka u Špraňku). Rolníci, pro které bylo zemědělství hlavní obživou, si přivydělávali prací při těžbě a odvozu dřeva z lesa. Rodiny byly početné a děti od útlého mládí pomáhaly při pracích na polích. Dědicové usedlosti převzali i povinnost postarat se o rodiče i věno pro odcházející sestry. Důchody, příplatky na děti a jiné sociální příspěvky zemědělci dostávali za určitých podmínek až v padesátých a šedesátých letech minulého století.

Během druhé světové války Němci v zájmu zásobování Říše a jejich armád zavedli přísný režim ve výrobě a rozdělování potravin i v protektorátu Čechy a Morava. Každé hospodářství muselo plnit stanovené povinné dodávky obilí, brambor, masa, mléka, vajec a j. Nesplnění bylo důvodem k domovním prohlídkám a zabavování všech zásob. Obce měly za povinnost provádět sčítání dobytka a odhady sklizně, zavedena byla povinnost hlásit každý prodej a narození zvířat. Potraviny bylo možno koupit jen s přiložením potravinových lístků. Starostové obcí je vydávali dle seznamu k pobytu přihlášených osob. Byli za vše zodpovědní a důsledně kontrolováni. Mám za to, že jim dlužíme uznání za nebezpečné riskování ve prospěch našich občanů.

Tento systém po osvobození v roce 1945 zrušen nebyl a ani být nemohl, protože republika byla vydrancována a nouze o potraviny byla v celé Evropě. Navíc v roce 1947 bylo rekordní sucho a horko a na některých kamenitých půdách v našich obcích nebyla sklizeň prakticky žádná. Chybějící potřebu krmiv pro dobytek nahrazovali zemědělci vyžínáním trávy a vyhrabáváním listů v lesích. Že tehdejší sucho bylo tehdy opravdu kruté dokazují statistické údaje. Ve vegetačním období květen až září je dosud v Klementinu od roku 1775 zaznamenáno nejvíce rekordních denních teplot právě v roce 1947. Dále je nutno brát v úvahu, že v pohraničí zůstala značná část neobdělané půdy po odsunutých Němcích. Průmysl a stavebnictví musel řešit váleč-

né škody a všude tam chyběli lidé. Ze zemědělství v té době odešli za lepšími výdělky i lepším životem do měst všichni pomáhající i rodinní příslušníci. Hodně rodin zemědělců z našich obcí také odešlo „zabrat“ grunty po Němcích v pohraničí. Tyto ztráty byly úměrně větší v horších výrobních oblastech než na úrodné Hané. Pamatuji se, že ve Svojanově zůstalo ležet zhruba polovina půdy ladem, protože staří majitelé hospodářství již nebyli schopni pracovat a počet obyvatel se snížil ze 110 na 60. Stát proto po roce 1948 zřídil tzv. Strojní a traktorové stanice, do kterých soustřeďoval zabavené zemědělské stroje i většinu nově vyrobených traktorů a strojů. Pro naši část tehdejšího litovelského okresu byla STS v Haňovicích, která pomáhala začínajícím JZD a obdělávala opuštěnou půdu.

Po roce 1949 byla na základě zákona o Jednotných zemědělských družstevních výrobních družstev zemědělců po vzoru sovětských kolchozů. Právně sice vstupující rolníci zůstali majiteli svých pozemků, ale museli odevzdat k trvalému bezúplatnému užívání nejen půdu, ale i ostatní zemědělský majetek – dobytek, stroje, zásoby a dle potřeby i stáje a budovy. Okresní agitátoři slibovali založením JZD rychlou změnu k lepšímu, ale značná část rolníků jim nevěřila a měli obavy ze ztráty svobody. Sdružování rolníků do družstev na venkově existovalo již za první republiky. Připomenu Hospodářská družstva v Lošticích a Litovli, která měla za úkol pomoci s odbytem obilí i jiných produktů, Rolnickou družstevní mlékárnu v Kozově, Záložnu v Bouzově a akciové pivovary, cukrovary a sladovny na Hané. Ty také měly podporu vlády, ale s výrazným vlivem Agrární strany, která viděla budoucnost zemědělství v soukromém vlastnictví.

My se ale vraťme do reálné situace po roce 1950, kdy zákon o JZD platil a rok od roku se zvyšoval tlak na jeho realizaci. Deklarovaná dobrovolnost sdružování sice v zákoně byla, ale v praxi se uplatňoval politický a ekonomický nátlak ve formě zvyšovaných dodávkových úkolů, výměny pozemků, zákazu odchodu dětí do středních škol a j. Některá JZD se také po krátké době rozpadla (u nás v Jeřmani), ale vláda od programu socializace vesnice neustoupila a zakládání JZD se stalo jednou z politických priorit.

V Bouzově zacílili funkcionáři ONV (Okresní národní výbor) svůj tlak jednoznačně na Jana Kunce. Byl nadaný, člen KSČ a díky čestnému a otevřenému jednání měl vysokou přirozenou autoritu. Při pozdějších rozhovorech se mi svěřil, že tušil, jak budou začátky těžké, ale věřil, že je to jediná reálná cesta. Vzpomínal na zimní večery, kdy se vracel z pily v Litovli, kam vozil klády z bouzovských lesů. Byl mladý a na těžkou práci zvyklý, ale na voze usínal a probouzel se zimou. Aby se zahřál, seskakoval z vozu, pobízel unavené koně ke klusu a běžel vedle nich. Věřil, že pomocí traktorů a strojů se zemědělci v JZD zbaví těžké dřiny a budou mít víc času na společenskou činnost a výlety. Když jsme u těch výletů, pokusím se popsat příběh, který jsem slyšel od něj i dalších účastníků. Okresní dožínky se tradičně konaly v Náměšti na Hané. Nevypravil se na ně sám, ale nechal vyzdobit žebříňák (prostorný koňský vůz na svážení sena nebo obilí) a nařídil Pepíkovi Příkopovi ať nahradí oj provizor-

ním železným závěsem a vyrazili s plně obsazeným vozem k Náměšti. Před Náměští je ale zastavil příslušník SNB (dnes policista) a nechtěl je pustit s takovým dopravním prostředkem dál. Tu zazněl ze středu cestujících Jendův rezolutní rozkaz: „Te papire uхни, бóзовшти дружествници jedó slavít poctivó prácu a te Pepiku jed!“ Příslušník sice ustoupil, ale příběh měl dohru. Za pár dní si jej pozvali na okres do Litovle a vysvětlili mu, že takhle se socialismus budovat nedá. Musel se kát, ale když už tam byl, tak vyslovil přání: „že be se vzdálenymu Bóзовu hodil nějaké starší autobus z ČSAD, a že be sme za ně e něco málo zaplatile. Šoféra a naftu máme. „Vedoucí dopravního odboru přidal povolení a JZD Bouzov bylo široko daleko první, co mohlo své členy i fotbalisty Sokola vozit vlastním autobusem.

Opět Vás, vážení čtenáři, požádám o návrat zpět do roku 1952, kdy se v Bouzově zakládalo JZD.

Funkci předsedy přijal Jan Kunc jako službu ve prospěch všech, kteří jej volili i těch, kteří dosud do družstva nevstoupili. Byl přesvědčen, že nejlepší agitací budou dobré výrobní a ekonomické výsledky JZD a byl ochoten jít příkladem osobním pracovním nasazením. V té době pomáhali při sklizňových pracích brigády z patronátních průmyslových podniků. Jak obilí u mlátičky, tak sběr brambor se ukládal do pytlů s obsahem 50 kg. Po ukončení brigád bylo nutno úrodu odvést z polí a uložit do skladů. Chlapecká práce, ale chlapů málo. Funkcionáři včele s předsedou museli na druhou směnu. Třetí směna logicky probíhala v hospodě, kde se hasila žízeň a probíraly různá hodnocení a plány. A z četnosti vzniká zvyk, v očích nezúčastněných zlozvyk.

Stát začínající JZD sice podporoval, ale dodávkové povinnosti musela plnit a za stejné výkupní ceny jako soukromí zemědělci. Na konci roku se za asistence zástupců z ONV (okresní národní výbor) a banky prováděly účetní uzávěrky. Jejich výsledkem byla výše pracovní jednotky za uplynulý rok. Pracovní jednotka vznikla jako přibližné množství vykonané práce za jeden den na všech pracovištích družstva. Denně se jejich počet u všech pracujících evidoval, na konci měsíce byly vyplaceny zálohy, většinou ve výši 10 Kč. Na konci roku se jejím počtem vydělil hospodářský výsledek a stanovila se tak výše pracovní jednotky za minulý rok. V prvním roce společného hospodaření JZD Bouzov uvádí pan Ženožička dle výpisu z kronik hodnotu 12 Kč za pracovní jednotku, v roce 1960 již 20 Kč a v roce 1966 18 Kč. Pro srovnání JZD Kozov (včetně Kadeřína, Blažova a Svojanova) v té době mělo 12 – 14 Kč JZD Podolí (včetně Obectova a Olešnic) 20 Kč i více. Pokud si dobře vzpomínám, tak nám bylo dáváno za vzor JZD Myslechovice s hodnotou pracovní jednotky 40 Kč. Naopak na konickou některá JZD vykazovala výši pracovní jednotky pod 10 Kč a hrozily sociální nepokoje. Stát tam, stejně jako ve většině pohraničí převzal zemědělství do své režie a založil státní statky. Každý rok byl uzavřen výroční členská schůze, která schvalovala účetní uzávěrku a zprávy volených funkcionářů. Pozvali se všichni členové, včetně starých, sousedé a hosté, připravilo se pohoštění, zahrála hudba a bylo veselo. Důvodů na přípitky bylo dost a předseda se jim nemohl vyhnout.

Od roku 1960 se připojila k Bouzovskému JZD menší družstva z Jeřmaně, Hvozdečka a Bezdě-

kova. Vznikl větší celek, který měl jako vždy ekonomické výhody, ale i větší nároky na organizaci. S nimi se musel vyrovnat i předseda Kunc. Stále se snažil budovat svou autoritu na osobním nasazení, ale bylo také budovat nové stáje, dílny, kupovat nové stroje a to se neobešlo bez bankovních úvěrů a povolení funkcionářů z ONV. Nutno říci, že se nikdy nesnižoval k úplatkům, ale budoval si pověst a autoritu u odběratelů, dodavatelů i nadřízených férovým jednáním i pohoštěním, pokud přijeli na Bouzov. Uvedu příklad ze schůze předsedů, tehdy už v Olomouci, kterou svolal a řídil ředitel Okresní zemědělské správy Vladimír Hekrla a měla za cíl schválit rozdělení peněz ze státního fondu nepojistitelných škod způsobených suchem a následnými bouřemi, tuším že v roce 1966. V diskuzi se většina předsedů dožadovala vyšších částek, protože i oni mají postižené svažitě pozemky. K závěru vystoupil předseda Kunc a řekl: „E me máme na Bóзовě nějaké ten člopek, ale venasnažíme se pomoci si hlavně sami a s přidělem sme spokojeni a děkujem za něj“. Za pár dní vyjel ředitel do terénu a zjišťoval škody. Bouzov si nechal na závěr a konstatoval, že si bouzovsko zaslouží nejvíc a poradil, jak napsat žádost.

Z výčtu chovaných zvířat v roce 1960 je patrné, že se jako předseda snažil hledat příjmy v živočišné výrobě. Spoléhal na pracovitost a skromnost žen, které v družstvu pracovaly. Ostatně jeho manželka Marie byla v tomto hodnocení jako dojička na kravině příkladná. Neváhala pomoci starším nebo začínajícím ve směně dojiček na kravině. Občas měla i další směnu jako hostitelka návštěv, které domů pozval její manžel.

Ke zlepšení ekonomiky i využití pracovníků v zimním období JZD postupně využívaly možnost tzv. přidružené výroby. Zejména v našich méně úrodných podmínkách než na Hané to byla vítaná možnost zlepšit odměny členů a přilákat mladé do družstva. Předseda Kunc spoléhal na autodopravu, poskytovanou různým podnikům v okolí. Protože soukromé provozování řemesel bylo v té době zakázáno, stal se členem JZD Bouzov také sedlářský mistr pan Pinkava z Nové Vsi u Litovle. I populární hudba Jára Beneše hrála několik let pod hlavičkou JZD Bouzov. Po roce 1969 přišli při politických prověrkách o zaměstnání Mirko Spurník a Alois Jureček z Litovle. Po skromných, ale úspěšných pokusech s výrobou polystyrenu v Mladči, našli politickou ochranu i vhodné pracoviště na výrobu stavebních panelů a izolačních výrobků z polystyrenu na Bouzově. To vše s pochopením a aktivní podporou předsedy Kunce. Nejen tato, ale i ostatní obchodní jednání probíhala většinou v restauraci starého hotelu Jednoty na náměstí. Kanceláře v domě č. 101, koupeného dle záznamu pana Ženožičky od rodiny obchodníka Slouky v roce 1961 byly prostorově velmi stísněné. Zdaleka také neodpovídaly úrovni pohostinnosti, která byla pro předsedu pověstná.

K jednáním také většinou přizval své nejbližší spolupracovníky a následné debaty pak se protáhly i do večera. JZD Bouzov plnilo dodávkové úkoly, získávalo prestiž a pracovní jednotka rostla.

Pádné důvody k nějakému pivu navíc.

Ing. Karel Zatloukal

Áleje

Kdysi bývaly důležité cesty lemované stromořadími ovocných stromů. K velkému rozmachu výsadeb alejí došlo za Marie Terezie z čistě praktických důvodů: Pochoďujícímu vojsku nepálilo na hlavu slunce a zrající plody byly částečným zdrojem jeho obživy. Torza dochovaných alejí navozují typický vesnický ráz krajiny a podvědomě přitahují naši pozornost při pohledu na jinak nudné řepkové lány. Malíři je umísťují na svá plátna a my ostatní je alespoň blikáme svými aťfouny a hujáveji. A co teprve když zjara zakvetou! Áleje jsou zkrátka jedním ze zásadních dílů mozaiky maličností, kvůli kterým se my vesničané nikdy nenastěhujeme do města, ani kdyby nás párem Andrejů táhli.

Ohromně by se mi líbilo, kdyby byl Bouzov spojený s ostatními vesnicemi, které k němu patří, takovými alejemi. Mnohde jejich zbytky ještě vidíme a stačí je obnovit: Dosázet a rozumným řezem napravit škody vzniklé neodborným „řezem na pařez“ provedeným „kvůli bezpečnosti silničního provozu“. A také vysadit nové!

Nelituje tedy trochu svého volného času a přiberte rodinu a známé (třeba z města). Sami budete překvapení, jak Vás pohled na vlastnoručně vysazené stromy vždy znova a znova uspokojí. A plody Vaší práce se dostaví dříve, než to budete čekat. Všimli jste si, že třesňová alej do Střemeníčka, ačkoliv je vysazena teprve šest let, už plodí tak, že tam zastavují auta lufťáků v celých kolonách? Ono je totiž úplně něco jiného utrhnout milence náušnice z třesně než kupovat drahý a nudný pugét z orchidejí v Šantovce.

My ve Hvozdečku už jsme se sázením začali (viz obr.). Kdybyste měli chuť se přidat, a sázet stromy do

volné krajiny, dejte vědět. Vhodný materiál (zadarmo) poskytnu nebo jej lze sehnat u specializovaných firem: www.stareodrudy.org, www.prodejestromku.cz, www.vysokokmeny.cz, atd.

Je důležité, aby k chorobám rezistentní odrůdy byly naroubovány na vzrůstné podnoži: např. jablůň na semenáči – jaderničce moravské nebo typové A2, nikoliv na M26 nebo M9, které se používají pro zahrádky a sady. Hruška na hrušňovém semenáči nikoliv na kdouli atd. O tom, jak správně a které odrůdy

sázet, se dočtete ve výborných článcích zde: www.ovocnystrom.sk/nase-publikacie, www.naovoce.cz, www.sazimebudoucnost.cz

Tak hodně zdaru a na viděnou venku!

Jan Holub, Hvozdečko



Laďa Vysloužil při instalaci berle pro dravé ptáky v nově vysazeném remízku na obnovené mezi ve Hvozdečku.

Ladislav Valoušek – 75. výročí konce II. světové války

V následujících měsících letošního roku již uplyne 75 roků od konce nejkrvavějšího válečného běsnění v dějinách lidstva – 2. světové války. Pro někoho je to nedávno, pro někoho dávno právě a není třeba se tím zabývat. Zda to tak je, to nechám na posouzení Vám, čtenářům.

Generace dětí, která se narodila koncem či krátce po válce, byla velmi ovlivněna touto událostí a hlavně propagandou, která se šířila ze všech veřejných zdrojů a stranila Sovětském svazu. A tak nebylo divu, že v našich klukovských válečných hrách nikdo nechtěl hrát poražené nacisty, všichni chtěli být vítězi – vojáky sovětskými. Avšak naši rodiče znali situaci nás opatrně a nenápadně seznamovali s tím, jak to doopravdy bylo. Že byli i jiní, kteří měli také podíl na vítězství nad celosvětovým zlem. Nejlépe nemluvit, ale ukázat. Tak nebylo divu, když osmiletý kluk navštíví s otcem kostel Cyrila a Metoděje v Praze, místo posledního boje parašutistů – aktérů atentátu na R. Heydricha, vidí rozstřílený kůr, obraz se stopami střel gestapáků vyslyšajících kněze, po kterém chtějí prozradit vchod do krypty, knihu potřísněnou krví padlého parašutisty a hlavně velmi zasněženým a přesvědčivým výkladem průvodce – studenta, že pro takového kluka je to zážitek na celý život. Nebo když se najednou dovidá při domácí četbě z knihy od otceva přítele z Ješova o bojích našich letců ve Velké Británii. A tak neustále pátrá po té troše mála, co bylo dosažitelné. Počátkem 60. let se i v sovětské válečné literatuře objevují knihy, které se snaží pravdivě a kriticky posuzovat válečné události. Když při pozdějším studiu na vysoké škole, návštěvě vojenské katedry VŠ je mu dobrovolně – povinně nabízen vojenský tisk, vybírá si časopis „Československý voják“, kde vedle povinné propagace ČSLA a vojsk Varšavské smlouvy jsou

uváděny příběhy našich hrdinů na „východě“, ale také na „západě“. V polovině šedesátých dochází k značnému uvolnění v dostupnosti i dříve zakázané literatury. A pak není divu, že na jaře roku 1968 každé pondělí k večeru rychle běží poslouchat v rozhlasu četbu na pokračování z knihy Františka Fajtla „Seštrelen“. Pro kluka je to velmi inspirující a nutí ho zakoupit si co nejvíce této literatury, což mu však v budoucím životě přinese i problémy.

Mezitím se z kluka, kterého zajímá především historie a sport, stává učitel a dostává se na základku na Bouzově. V roce 1985 u příležitosti 40. výročí od konce války dostaly školy olomouckého okresu za úkol zbudovat tzv. „Koutky tradic.“ Zde se nabízel možnost vyzdvihnout hrdinství partyzánů – především těch javoříčských. Ale s rozhovoru s lidmi z okolí věděl, že to není tak, jak se píše. Vždyť, když chce psát diplomku o událostech v Javoříčku r. 1945, je mu odborným asistentem, rodákem z Veselíčka, doporučeno, aby to nedělal, slovy: „Pravdu napsat nemůžeme, tak přece nebudeme lhát.“ Javoříčko tedy padlo. Zrovna v té době vyšla kniha Jaromíra Bally „Pod křídly Ostrava“ pojednávající o účasti československých letců v bojích o Ostravu v roce 1945 a v ní je zmínka, že autor navštívil Ladislava Valouška, letce 1. československého samostatného stíhacího pluku v SSSR, ve Šternberku, Uničovské ulici. Srdíčko se zatetelilo „To by byla bomba!“. A tak se vypravil do zmiňovaného města letce vypátrat. Uničovskou ulici celkem bez obtíží vypátral.



Ulice je to dlouhá, ale kde ten dům ve kterém bydlí je? V podvečer na ulici potkává starší ženu a ptá se jí, jestli neví, kde zmiňovaný letec bydlí. Ta se několikrát rozhledne na všechny strany a ukazuje na nedaleký rohový dům. Plný nedočkavosti se se svým desetiletým synem žene ke zvonku u dveří do bytu. Dveře se otvírají a proti němu stojí asi 190 cm vysoký statný muž, věku kolem 65 let. Ptá se, co si přejí, a on se srdcem v krku mu krátce vysvětluje, oč jde. Říká: "Tak pojdte dál a nezouvejte se." Do řeči se přidá i velmi příjemná a pohostinná paní – mluví spíše československy, je to manželka, paní Ida. Jak ji poznal, zjistil, že to byl zlatý člověk – celoživotní poklad pana Valouška. A ten stíhač, a ještě více známý válečný fotograf, přinesl stoh fotografií s tím, aby si vybral, které by mohl použít. Jen u fotografií z Anglie ho upozorňoval, aby s tím neměl nějaké potíže. Rozešli se s tím, že by mohl na škole případně udělat besedu. V následujících dnech se dotýčný učitel dává do práce a vytváří kout tradic s pěti panely. Na prvním jsou fotografie ze služby v RAF, další zaznamenává cestu z Anglie, přes Egypt, Irán do Teheránu. Poté fotografie z výcviku v Sovětském svazu, a poslední dva z bojů a pobytu na Slovensku. Vše bylo doplněno textem z knihy Františka Fajtla „První doma“, k čemu dal sám autor písemné svolení.

No a teď něco k autorovi velmi vzácných fotografií – panu Ladislavu Valouškovi, kterého později charakterizoval jeho pozdější velitel škpt. František Fajtl takto: „Je to vzácný člověk, nejen pro jeho charakterové vlastnosti, obdivuhodnou pracovitost, výjimečnou skromnost a čestnost, jak v politicky těžké době, ale i za běžných okolností. Opravdový vlastenec.“

Narodil se jako nejstarší ze třech dětí 1. srpna 1918 v rodině prostých lidí. Ve věku dvou let se jeho rodiče odstěhovali do Olomouce – Holice. Až do svých šesti let žil s babičkou v Žerotíně, která jej vychovávala až do doby, kdy musel nastoupit do školy. Potom šel za svými rodiči a do obecné školy chodil v Holici a poté navštěvoval 3 roky měšťanky v Hodolanech. Již v dětství měl zájem o letecké modelářství. Po ukončení měšťanky v roce 1932 v době krize chtěl jít do učení k Baťovi, ale byl odmítnut a tak se šel učit zlatnickému řemeslu k olomouckému zlatníkovi Rubringerovi.

V 18 letech usedl do kluzáku Masarykovy letecké ligy v Olomouci a následující rok se přihlásil k výcviku na motorových letounech též v Olomouci v celostátní akci „Tisíc mladých pilotů republiky“, která měl zajistit větší obranyschopnost Československa proti vzrůstajícímu nebezpečí od nacistického Německa. Pak se přihlásil do čs. vojenského letectva a v červenci 1938 nastoupil k 2. leteckému pluku v Olomouci. Zde se připravoval na službu na dvoumotorových lehkých bombardérech, zvědných a pozorovacích letounech. V rámci dalšího výcviku se přesunul do Spišské Nové Vsi a poté do Piešťan. 15. března byl vytvořen protektorát a o den dříve se od republiky odtrhlo Slovensko a vytvořilo svůj klerofašistický stát pod záštitou hitlerovského Německa. A Češi jsou ze Slovenska vyhnáni, to se týkalo i našich vojáků, tedy i Valouška. Když 18. března časně ráno se unavený a vyčerpaný objeví u domovních dveří, matka ho udiveně vítá slovy: „My jsme si mysleli, že jste uletěli.“ Tato věta mu leží na mysli i následující dny, kdy si musí najít práci. Tu najde v solných mlýnech v Olomouci, kdy se vrací domů s „rozežraným rukama a botami od soli. To mu však tak neva-



di jako život v porobené republice a německá rozpínavost. A tak se svým přítelem a poválečným švagrem Bohumilem Netopilem osnují plány, jak se dostat ven, zvláště když v zasvěcených kruzích se dovídají, že se v Polsku organizuje nějaká česká legie proti Němcům. A tak s Bohumilem začali pátrat, jak se bezpečně dostat do Polska. V tomto útku jim pomohla tajná organizace olomouckého Sokola, která jim dala spojení na železničáře, kteří na Polsko – protektorátní hranici zajišťovali tajné přechody. Podle pokynů se 28. června 1939 vydali do Ostravy, kde se v Nádražní ulici spojili s panem Sochorkem, který jim dal pokyny, jak útěk uskutečnit. Měli odejít na seřadovací nádraží a tam vyčkat do devíti hodin večer a při rozjíždění se rychlíku do už polského Bohumína naskočit do posledního vagónu. Čekali ve stínu nádražních budov a byli velmi netrpěliví, aby nepropásli odjezd určeného vlaku. Už, už se jim zdálo, že se vlak rozjíždí a tak tryskem běželi k poslednímu vagonu asi 60 m vzdálenému. Naskočili, zalezli na záchod a tam se zavřeli. Ale vlak dále stál. Tu najednou slyšeli nějaký dupot, tlučení na dveře a rozezlené nadávání. Oba byli nešťastní, že hned na samém počátku mají takovou smůlu. Po chvíli se ukázalo, že ten rozruch způsobil opilý železničář, který o tomto útěku věděl. Velmi se podívoval tomu, že utíkají do Polska a oběma zdůraznil, že je v Polsku nic dobrého nečeká. Po příjezdu do Bohumína byli zadrženi polskou policií a odvedeni do Turistického domu, kde se setkali s mnoha známými. Zde pobývali několik dní, byli zde ubytováni a bylo zajištěno i stravování. Ve volném pohybu jim nebylo vůbec bráněno. 9. července byli přemístěni do Krakova, kde už bylo přes 100 krajanů - letců. Ti všichni se museli prokázat leteckými deníky, jinak jim hrozilo nebezpečí, že budou vráceni do protektorátu nebo budou přímo předáni gestapu.

Polsko, ale i jiné státy neměly na základě mezinárodních dohod zájem o cizí vojáky na svém území. Poláci Čechy pohrdali a ještě jim vyčítali: „Proč vy se nebronili?“ Jako by zapomněli, co prováděli ČSR na podzim roku 1938. Jediná možnost jak se vyhnout nucenému návratu do protektorátu, byla úmluva do francouzské cizinecké legie, kde voják nemá jméno ani národnost. Naším vojákům odchovaným demokratickou republikou se nechtělo jít bojovat proti domorodcům do francouzských kolonií. Ale jiná možnost nebyla. Přece tam však byla naděje, že v případě válečného konfliktu Francie s Německem, budou z legie okamžitě uvolněni.

1. srpna 1939 byli z Polska přepraveni lodí do francouzského přístavu Bologne a odtud následující den do Paříže. Zde byli slavnostně zařazeni do cizinecké legie. A náš hrdina, typicky česky, když nemáme jméno, tak se při zápisu představil jako František Tichý. Po oficialitách, očkování a podobně měli přejít k výcviku do severní Afriky. To je však už nepostihlo, poněvadž 1. září Německo přepadlo Polsko a v následujících dnech se do války zapojily Francie i Velká Británie. Začala 2. světová válka. Ve Francii si ji převážná většina lidí, ale i velmi mnoho vojáků, vůbec nepřálo. Jediní, kdo z vypuknutí války měli „radost“ byli Čechoslováci, protože jen ta mohla jejich problém s Němci vyřešit. Naši legionáři byli již zařazováni do armády. Piloti mající bojový výcvik byli po krátkém precvičení na francouzské letouny zařazováni k bojovým jednotkám a účastnili se sporadických bojů. A piloti podobní našim hrdinům, ti šli do výcviku. Na rozdíl od výcviku doma, tento výcvik byl pomalý, na mizerných letounech a hlavně z řad Francouzů žádné opravdové nadšení. Velmi často se stávalo, že se nic nedělo, hlavně se hledaly příležitosti, jak se především bavit a zpříjemňovat si život. Mnozí Francouzi byli přesvědčeni, že sami Němci Hitlera svrhnou a tím skončí válčení. Jaké bylo jejich překvapení, když 10. 5. 1940 došlo k velkému útoku na sousední země a pak i na Francii. Nebylo divu, že za 6 týdnů padla Paříž a Francie kapitulovala.

(pokračování příště)

Jaromír Fischer



JEDNOTKA SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBCE BOUZOV

Pořízení automatizovaného externího defibrilátoru – AED a zdravotnického záchranářského batohu

Vážení spoluobčané,

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Bouzov (dále jen „Jednotka SDH“) se na jaře letošního roku rozhodla pořídit si automatizovaný externí defibrilátor – AED, který, pokud je dostupný, tvoří nedílnou součást základní neodkladné resuscitace. Jedná se o přístroj, který je řízený mikroprocesorem a mohou jej obsluhovat jak nevyškolení, jak i trénovaní zachránci, neboť po zapnutí přístroje se zachránce okamžitě řídí hlasovou a obrazovou náповědou a postiženému srdci podá elektrický výboj.

Jednotka SDH Bouzov je v rámci požárního poplachového plánu zařazena do kategorie JPO II a vzhledem ke své vzdálenosti od profesionální požární stanice HZS, je také předurčena na výjezdy k dopravním nehodám. AED přístroj však může Jednotka SDH využít nejen při zmiňovaných dopravních nehodách, ale tento přístroj zcela nepochybně najde své místo zejména tam, kde je větší koncentrace lidí, a tedy rizikem NZO (náhlé zástavy oběhu). Přístroj AED tedy bezpochyby slouží široké veřejnosti. Vzhledem k množství osob, které každoročně navštěvují Bouzov a okolí, jsme si jisti, že z preventivního hlediska bylo na místě, aby naše Jednotka SDH takovýmto přístrojem disponovala, neboť v případě vzniku mimořádné události je pro záchranu života nejdůležitější čas, který hraje významnou roli.

Pořizovací cena přístroje AED je rozmanitá a pohybuje se řádově v desítkách tisíc korun, a to zejména v závislosti na výrobci, dostupnosti náhradních elektrod, možnosti jejich kompatibility apod. Přístroj, který Jednotka SDH Bouzov zakoupila, vyšel na 50.000 Kč.



Veškeré finanční prostředky se nám podařilo získat prostřednictvím sponzorských darů, kdy nejvýznamnějším sponzorem byli Familiáři Německého řádu, Bailiva Čechy, Morava a Slezsko. Poděkování a výčet všech sponzorů bude uveden níže.

V návaznosti na pořízení přístroje AED se dále Jednotka SDH rozhodla, že si doplní i další zdravotnické pomůcky a rozšíří vybavení zdravotnického materiálu. Z dalších sponzorských darů – finančních příspěvků, pak byl pořízen záchranářský batoh, který byl zcela nově vybaven, a to dle předepsaných směrnic, který byl ještě doplněn o oxymetr, velké záchranářské nůžky, krční límce, snadno formovatelné dlahy, popáleninové chladicí gely či sady sterilního krytí apod.



Výhodou předmětného záchranářského batohu je jeho prostornost, přehlednost a v neposlední řadě i snadná přenositelnost. Cena předmětného batohu, včetně vybavení, se vyšplhala na částku cca 18.000 Kč.

Členové Jednotky SDH Bouzov by touto cestou rádi poděkovali následujícím sponzorům, díky kterým mohli pořídit výše uvedený přístroj AED či záchranářský batoh včetně vybavení: Familiáři Německého řádu, Bailiva Čechy, Morava a Slezsko; FURKA elektro s. r. o.; Sbor dobrovolných hasičů obce Blázov; Lubomír ENT; Eliška HOFINGEROVÁ; Jiří ŠTEFAN; Iveta PRŮCHOVÁ; Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska – okrsek č. 3, Bouzov; Michal MAYER – ZLATNICTVÍ; Ladislav KUNČAR; Bc. Rostislav TEJKAL; Darasit s. r. o.; Zdeněk ZAPLETAL – KOVOOBRÁBĚNÍ; Monika HEINRICHOVÁ; Mgr. Dušan TEJKAL – Agentura KONDOR-112; Alois HEINRICH; Pavel HAMPL; Ing. Ivo PECHA; Vladimír POSPÍŠIL; Petr HORÁK; Karel SCHREIBER; ZD BOUZOV s. r. o.

Všem výše uvedeným dárcům hluboce a upřímně děkujeme.

Členové Jednotky SDH Bouzov

ZPRAVODAJSTVÍ Z ODDÍLU 1.FC OLEŠNICE U BOUZOVA

1.FC Olešnice u Bouzova pořádá v sobotu 14. 3. od 10 hod. turnaj st. žáků v malé kopané ve sportovním areálu na Bouzově.

Zúčastní se družstva: Velké Losiny, Lesnice, Hněvo-tín, Smržice a Olešnice. Občerstvení zajištěno.

Muži:

Zahájili přípravu 18. ledna. Tréninky probíhají 3x týdně, hlavní náplní je silová a rychlostní vytrvalost. Využívá se posilovna a terén na Bouzově a na čtvrtěční tréninky umělá tráva v Mohelnici, kde však hráči používají míč pouze při běhání...

Kádr opustili brankář A. Václav a útočníci A. Kapl a M. Knápek., na hostování na Bouzov odejde kvůli většímu vytížení D. Zapletal.

Kádr nově doplnili odchovanci P. Zapletal a F. Mayer, kteří se do klubu vrací po působení v Mohelnici.

V době uzávěrky novin měli za sebou muži odehrané 3 přípravné zápasy s velice těžkými soupeři, které nejsou zaměřené na výsledky, ale na kondiční stránku, kdy hráči musí zápasy poctivě odběhat.

Výsledky:

Šternberk (KP) 4:1 Olešnice

Šumperk (divize) 9:0 Olešnice

Medlov (KP) 1:2 Olešnice

Dalšími soupeři budou 15. 2. Svitavy, 22. 2. Lanškroun, 1. 3. Konice a v rámci 4-denního soustředění, které proběhne v Baldovci, se naši muži utkají v sobotu 7. 3. od 19 hod. na umělé trávě v Blansku s Protivínem.

Mládež:

Všechny 3 mládežnické oddíly využívají k tréninkům tělocvičnu na Bouzově a trénují 2x týdně. Družstvo přípravy pod vedením trenérů Kvapila a M. Podsklana se zúčastní turnajů v rámci okresu. Jejich hodnocení:

„Tak dne 7. 12. 2019 jsme absolvovali turnaj v Senici na Hané a určitě se to nevyvíjelo jak jsme si představovali. 1. zápas jsme hráli proti týmu Nových Sadů a prohráli jsme ho 2:0, což asi bylo tím, že kluci ještě trochu spali tak brzo ráno 😊😊. Další zápas jsme hráli proti týmu Martinu (SK) a tam už to začalo padat a prohra byla na světě 0:9, další zápas byl proti týmu Bruntálu a tam to bylo 1:9, kdy náš gól dal Pepa jako brankář z přímého kopu. Poslední zápas se hrál proti týmu Uničova a výsledek byl 0:5. Po skupině nás čekal zápas o poslední místo a to jsme se hráli s týmem Tovačova, kde se hráli 2 zápasy a oba dva skončili remízou 0:0 a na penalty jsme to nedali a oba rozstřely prohráli. Z důvodu odstoupení týmu Drahanovic následoval ještě jeden rozstřel s Tovačovem o bonusové u tkání navíc a ten se taky nezvládl, kdy Pepa dostal balónem do obličeje a bylo i trochu krve a otřesený již nepokračoval a dočtyl zbytek Ondá. Pepovi možná zůstane monokl, ale snad jinak bude všechno v pohodě. Celkově jsme obsadili 9 místo.

Dne 20. 12. 2019 proběhla opožděně „Mikulášská nadílka“, kde každý z dětí obdržel malou pozornost. Potom začalo dětem volno bez tréninku a sešli se až 13. 1. 2020 na Bouzově v tělocvičně, kde trénujeme každé pondělí od 17:30–19:00.

V sobotu 25. 1. 2020 se pro děti domluvilo bruslení v Konici kde se sešel velký počet všech věkových ka-

tegorií v klubu a chtěli bychom to aspoň ještě jednou pro děti uspořádat.

Dne 8. 2. 2020 jsme absolvovali turnaj v Městečku Trnávka za účasti další 7 týmů (Městečko Trnávka, Moravská Třebová, Lanškroun, Jaroměřice, Knínice, Ústí nad Orlicí a Jeseník). Na tomto turnaji kluci obsadili bohužel poslední místo, ale snažili se že všech sil avšak bohužel jim to moc nestřílelo do branek soupeře.

Další turnaj je v plánu 15. 2. 2020 opět v Senici na Hané. Dále bychom chtěli uspořádat turnaj ročníku 2009 na Bouzově na umělé trávě venku jak se udělá trochu pěkně přelom března/dubna za účasti maximálně 6 týmů z okolí.

Radek a Martin – trenéři starších benjamínků ročníku 2009

Stále nabízíme rodičům možnost zapojit své dítě do fotbalové předpřípravy, kde se učí základům dětí předškolního věku a prvňáci. Tréninky probíhají každé pondělí od 16 do 17.15 hod. a každý pátek od 15.30 do 16.45 hod. v tělocvičně na Bouzově.

Rovněž musíme pracovat i na modernizaci záze-mí, proto dojde po domluvě s vedením Obce Bouzov k rekonstrukci toalet v budově a nově i k vybudování sprch pro hostující družstvo, což by bylo stejně nezbytné, pokud by se podařilo opět postoupit.

Rovněž zvažujeme možnosti nákupu vřetenové sekačky, abychom i nadále mohli zlepšovat stav hrací plochy. Trávník je i přes zimu zatím v perfektní kondici, jelikož jsme ještě v prosinci provedli postřik proti plísni sněžné, který byl podpořen 4 dny před Štědrým dnem i aplikací draselné soli, kterou klubu poskytl sponzor.

Závěrem si dovoluujeme poděkovat Obci Bouzov za neustálou podporu. Zároveň děkujeme i p. B. Charvátovi a MUDr. Jaroslavu Čampišovi za finanční podporu klubu, bez které by nebylo možné současné úrovně dosáhnout i novému sponzorovi, kterým je společnost MJM.



Aktuality ze světa realit

Věříme, že jste si během vánočních svátků odpočinuli a do nového roku jste vykročili opět plní sil a optimismu. Jsme na počátku nového roku 2020 a jako každý nový rok i tento přináší novinky. Shrňme si tedy ve stručnosti co lze letos očekávat. Ve světě realit je tou nejvýznamnější novinkou nový Zákon o realitním zprostředkování. Tento zákon, který prezident v lednu 2020 podepsal, zákonodárci připravovali zhruba 8 let.

A co tedy upravuje?

Jeho cílem je celkové zlepšení fungování realitního trhu a především ochrana klientů realitních kanceláří. Zákon upravuje náležitosti smluv, peněžní úschovu přes realitní kanceláře, odbornou způsobilost makléřů apod. Mezi ty další méně radostné novinky patří například zvýšení poplatku na katastrálním úřadu za vklad a nebo také zvýšení úrokových sazeb v bankách. Co se týká cen nemovitostí, tak na letošní rok odborníci odhadují zvyšování cen nemovitostí a to především ve městech.

Vaše dotazy

Je možné při prodeji domu, dům prodat i se současnou hypotékou?

Ano, to možné určitě je. Stává se, že hypotéka, kterou prodávající před nějakou dobou uzavřel je pro nového kupce výhodnější než současná nabídka na finančním trhu a potom právě stojí za zvážení, zda hypotéku jako kupující rovnou nepřevzít. Výhody to má pro obě strany, prodávající může převést hypotéku aniž by ukončoval smlouvu ještě před fixací a vyhne se tím tak sankcím za předčasné splacení, kupující pak může získat hypotéku za výhodných podmínek. Konkrétní případy je však nutné individuálně konzultovat s finančním poradcem, který má přehled co Vám mohou finanční instituce v dané době nabídnout.

Děkujeme za Vaše dotazy, které nám zasíláte. Další odpovědi na Vaše dotazy opět zveřejníme v příštím čísle Bouzovských novin. Zajímá Vás nějaké konkrétní téma?

Napište nám na email aneta.hofmanova@realitaci.cz co by Vás zajímalo.

Realitní Tým Aneta Hofmanová a Roman Spurný



REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

☎ +420 608 96 96 70

✉ WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem



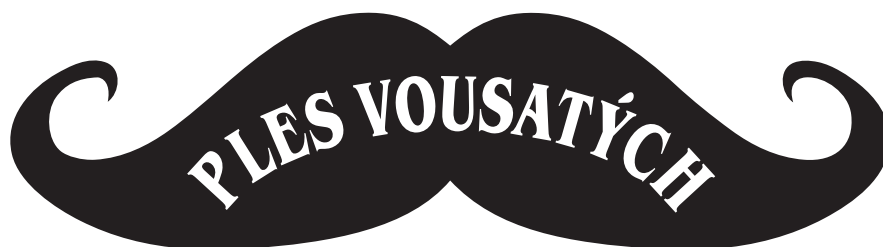
SDH Podolí

si vás dovoluje co nejsrdečněji pozvat
na

49. PLES VOUSATÝCH

sobota 21. března od 20.00 hod.

Společenský sál bývalé BZS v Bouzově



Hudba: L.I.F. Olomouc

Bohatá tombola i občerstvení

Furka – elektro s.r.o.

nabízí volná místa na pozici:

dělník/ce pro zapojování a vkládání satorových svazků el. motoru

Nástupní mzda smluvní individuální dle zvolené pozice: **od 14 500 – 25 000 CZK**

Pracovní doba: 6³⁰ – 14³⁰

Nástup: IHNE

Pracoviště: Bouzov

Vzdělání: základní, příp. výuční list. Proškolení zajistíme

Požadavky: spolehlivost, flexibilita, ochota učit se novým věcem, ranní směna.

Kontakt: Furka Josef mob.: 603 366 757 email: josef.furka@seznam.cz



Petr Leibner

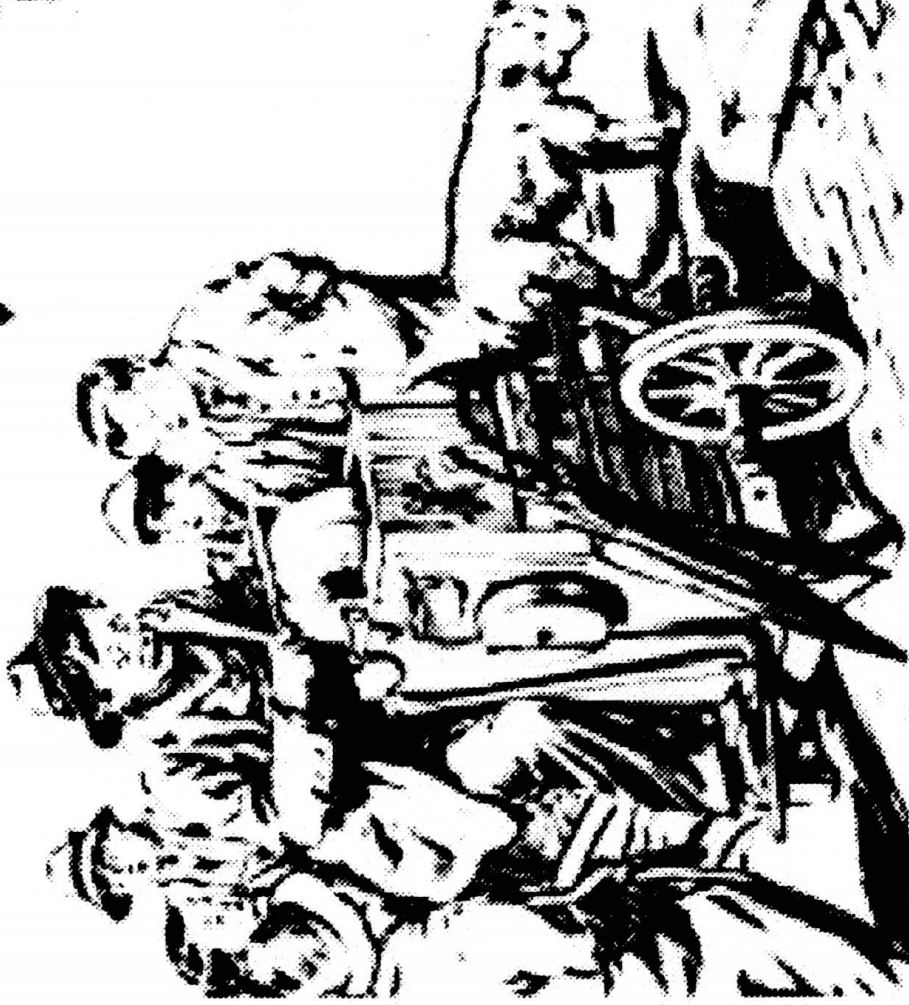
Bouzov 66

tel: 605 360 937

leibnerovi.bouzov@email.cz

BROUSÍME NOŽE, SEKRY,
VĚŠKERÉ DOMÁCÍ
A ZAHRADNICKÉ NÁŘADÍ.
NOŽE NA SEKAČKY, KŘOVINOŘEZY
OKRUŽNÍ A KOTOUČOVÉ PILY
DO PRŮMĚRU 400 MM,
ŘETĚZOVÉ PILY A VŠE, CO JE TUPÉ.

DÁLE PROVÁDÍME
MENŠÍ ZÁMEČNICKÉ
A SVÁŘEČSKÉ OPRAVY





DAMIŠKO, z.s.

Srdečně zve všechny děti, rodiče i prarodiče
na

Velikonoční procházku lesem

Plnou her, zábavy a legrace

Kdy: 4. 4. 2020 ve 14:00

Kde: v Jeřmani u Bouzova

Startujeme u zastávky

Vstupné dobrovolné

Občerstvení zajištěno

(guláš, párky v rohlíku a další dobroty)